

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XV. De Transitu Eius ad Stetinam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

multus imponentes, Habuit ergo Episcopus cum eis verbū de fide Christianismi, quasi per ambages hortans eos & suadēs. Præferbat etiā nomē & potentiā ducis POLONIÆ, & quomodo ad illius iniuriā spectat illata sibi suisq; contumelia, quidūē mali contra eos inde oriri queat, nisi forte illorū intercedat cōuersio, insinuauit. At illi consilium se accepturos dicebant; regressiq; ad suos omnia hæc tractabant diligenter atq; retractabant: tandemq; in vnius sententiæ formam concesserunt videlicet super hoc verbo se facturos quidcūq; facerent STETENENSES. hanc enim ciuitatem antiquissimam & nobilissimam dicebant intra POMMERANORVM, matremq; ciuitatū, & satis iniustum fore, se aliquam nouæ religionis obseruantiam admittere, quæ illius auctoritate prius roborata non fuisset.

DE TRANSITV EIVS

ad Stetinam.

XV.

VIBVS auditis Episcopus STETINAM nihil cunctatus adire festinat, & quendam de VILINENSIBVS ciuibus NEDAMERVVM nomine, vt viam sibi monstraret, assumpsit. Hic autem familiaritate Episcopi bene vtens, cum filio suo quasi alter Nicodemus, occulte eos frequentabat, & quæ dicebantur, libenter audiebat. Alij quoq; nonnulli de ipsa ciuitate occulte Christum colebant tā viri quam mulieres. Isti etiam frequentabant eos, dum ibi moras facerent, deq; suis rebus eis humanitatem honeste impendentes, spirituali consolatione ab Episcopo recreati sunt; optantes, vt STETINA recipiente verbum Dei, VILINA quoq; recipere ex ratione pacti conuincatur. Quidam de ipsis quid de Christo sentiant, Christianis patefacientes, in locum suum occulte

occulte reuerſi ſunt. Ipli vero p̄repuſculum noctis, appli-
 cantes ciuitati, egreſſi naues, curiam Ducis intrauerunt.
 Mane facto PAVLICIVS & legati primates adeunt; ex parte
 ducum ſe cum Epifcopo miſſos referunt; cauſam viæ pro-
 ponunt eis Euangelium, dant conſilium, promittunt & ter-
 rent. At illi inquit, Quid nobis & vobis? Patrias leges
 nō dimitemus, contenti ſumus religione quam habemus.
 Apud Chriſtianos, aiunt, fures ſunt, latrones ſunt, truncā-
 tur pedibus, priuantur oculis; & omnia genera ſclerum &
 p̄enarum: Chriſtianus execratur Chriſtianum. Abſit à
 nobis religio talis. Hæc & his ſimilia proteſtantes, obdura-
 uerunt aures ſuas ne audirent verbum. Omnibus igitur ob-
 ſtinatis per duos meſes, & plus ibi morantes, nihil p̄ne
 profecerunt. Dum ergo tam longa & vtilis mora ciſturba-
 tionis eſſet, conſilium incidit legatos mittere ad Ducē P̄o-
 roniæ ſciſcitari, quid de Chriſtianiſ iuberet, vtrum ma-
 nere illic, an redire; & de contradictione ciuitatum, quid
 ei videretur. Quod conſiliū vbi ciuibus compertū fuit, ti-
 mebant quidē, tamen rogabant, vt mitterentur legati; ſuos
 cum illis hac ratione profecturos, dicentes, vt ſi apud Ducē
 perpetuæ pacis ſtabilitatem obtinere, tributūq; alleuiare
 queant; ni ſibi coram ſuis & noſtris legatis ſcripto firmatis
 Chriſtianiſ ſe legibus ſponte inclinarent. Abeuntibus ergo
 cum PAVLICIO Chriſtianorū & paganorum legatis, iſti in-
 terim bis in hebdomada in dieb⁹ ſtilicis mercatus, per me-
 dium fori populo ex omni prouincia conueniente, ſacerdo-
 talibus veſtibus induti, CRUCEM portauerunt, & de
 fide atque agnitione Dei populum incredulum oportu-
 ne & importune alloquendo, iugulum neci quodammodo
 cottidie aptauerunt: ſed Deo protegente læſi non ſunt.
 Plebs autem quæ de rure fuit, ſimplicitate ſua & re-
 ſū nouitate raptā, negocijs ſuis poſtpoſitis, prædicationem
 libera-

libentissimè accepit, quamvis credere non auderet. Et quia certis diebus CRUX portabatur, & sermones fiebant, magis propter verbum quàm propter forum rusticorū cōfluebant.

DE CONVERSIONE DVORUM adolescentum.

XVI.

QUOTIDIE autem fidei retia laxantibus, & nihil eis capientibus, & multum super hoc tædentibus, tandem benignus Dominus sedulitatem boni serui sui OTTONIS, laborem quoque ac mœstitiam miserando respexit. Nam duo pulcherrimi adolescentes filij cuiusdam nobilis de ciuitate, domum Christianorum frequentare, & familiares se præbere, paulatimque de Deo nostro, & de fide quærere cœperunt.

Episcopus autem sentiens quia in bono veniunt, futurorum bonorum prælagium captâdo ex his, blandis mulcet colloquijs atque de mundicia & honestate Christianismi, de immortalitate animarum, de resurrectione corporum, de spe & gloria vitæ æternæ, adolescentibus per singulos dies euangelizauit. Quæ omnia flante Spiritu sancto pueri altius suis inbibere pectoribus neq; diu cunctati credere se velle atque Baptismum percipere dixerunt, Episcopus ergò lætissimus pueros statim catechizat, ac de omnibus quæ Christianæ religioni competebant, diligenter instructos, iussit, vt loti & lotis induti, cum cereis suis, & albis sese præberent baptizandos. Illi vt moniti erant, silenter exequentes omnia, die statuto, parentibus inscijs, loti & purificati noiusq; ac mundis vestibus induti, cum albis & cereis percepturi sanctū baptisma, se manibus

Episco-